

Vasile Nemeș

**Titlurile de credit și alte
instrumente de plată**

Capitolul III. Biletul la ordin¹

Secțiunea 1. Noțiunea și caracterele biletului la ordin

§1. Precizări prealabile

Arătăm și în cele de mai sus că, în raporturile autohtone, cele mai uzitate titluri de credit sunt cecurile și biletele la ordin, în timp ce cambiile sunt folosite preponderent în relațiile cu element de extraneitate.

Din punctul de vedere al tehnicii de legiferare, am făcut mențiunea că legiuitorul a ales să dedice cambiei cea mai detaliată reglementare, constituind dreptul comun atât pentru biletul la ordin, cât și pentru filele cec, chiar dacă cecul se bucură de normare de sine stătătoare prin Legea omonimă nr. 59/1934. În concret, prevederile de la biletul la ordin și cele de la cec fac trimitere la dispozițiile aplicabile cambiei în cvasitotalitatea aspectelor esențiale. În mod asemănător o să procedăm și noi, în expunerea noastră, în sensul că nu vom mai repeta toate problemele specifice derulării biletului la ordin, ci facem trimitere la secțiunile dedicate cambiei, în raport de problematica abordată.

§2. Noțiune și conținut

Sediul materiei biletului la ordin se află în aceeași lege care reglementează cambia, respectiv Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin. Între biletul la ordin și cambie există o multitudine de asemănări, motiv pentru care art. 106 din lege prevede, cu caracter de principiu, că dispozițiile referitoare la cambie sunt aplicabile biletului la ordin, în măsura în care nu sunt incompatibile cu natura acestui titlu.

În doctrină, biletul la ordin este definit ca fiind un înscris prin care o persoană, numită emitent ori subscriitor, se obligă să plătească o sumă

---

¹ Prezentul capitol a fost inclus, într-o formă mai restrânsă, în lucrarea V. NEMEȘ, *Drept comercial*, ed. a 6-a, Ed. Hamangiu, București, 2025, în cadrul lucrării de față, acesta cuprinzând dezvoltări semnificative.

de bani la scadență unei alte persoane, numită beneficiar, sau la ordinul acesteia¹.

S-a stabilit și în practica de specialitate că biletul la ordin este un titlu de credit formal și complet care încorporează o obligație abstractă, autonomă, necondiționată de plată a unei sume de bani, iar odată emis reprezintă un titlu de credit de sine stătător².

Astfel cum precizam și în cele ce preced, raportul de drept cambial este separat, autonom, față de raportul de drept material (cauzal), astfel că, din acest punct de vedere, este irelevant raportul în baza căruia emitentul a emis biletul la ordin. Caracterul autonom al raportului de drept cambial desemnează că obligația de natură cambială a trăgătorului este valabilă indiferent de starea obligației cauzale, în temeiul căreia a fost emis biletul la ordin³.

§3. Părțile biletului la ordin

După cum se poate observa, spre deosebire de cambie, biletul la ordin presupune raporturi juridice numai între două persoane, emitentul și beneficiarul:

- *emitentul* este persoana care eliberează biletul la ordin și care își asumă obligația de plată a unei sume de bani consemnată pe acesta;
- *beneficiarul* este creditorul sumei de bani înscrise în biletul la ordin.

Atât emitentul biletului la ordin, cât și beneficiarul pot fi persoane fizice, persoane juridice, profesioniști sau neprofesioniști, deoarece legea nu prevede nicio condiție cu privire la calitatea/statutul participanților la raporturile specifice acestei categorii de titluri de credit. Întocmai ca și cambia, biletul la ordin poate fi avalizat și transmis prin gir, până la scadență, printr-un șir neîntrerupt de posesii. În consecință, pe lângă părțile inițiale ale biletului la ordin, la raporturile juridice omonime pot participa avalişti, giranții, precum și intervenienții pentru plată. Tot

---

¹ St.D. CĂRPENARU, *op. cit.*, 2016, p. 692; a se vedea și I. SCHIAU, *op. cit.*, p. 546; M. NIȚĂ, *op. cit.*, p. 145.

² Jud. Răcari, sent. civ. nr. 835 din 9 mai 2024, www.rejust.ro.

³ Trib. Brașov., s. a II-a civ., cont. adm. și fisc., dec. civ. nr. 105 din 16 februarie 2024, www.rejust.ro.

astfel, pentru securizarea plății și salvagardarea titlului, emitentul trăgător poate specifica o altă persoană pentru acceptarea plății.

La fel ca și în cazul cambiei, biletul la ordin se fundamentează pe raporturi juridice preexistente între participanți, denumite raporturi fundamentale, dar odată emis biletul la ordin, acesta circulă independent de raporturile care l-au generat, iar anularea raporturilor fundamentale nu atrage și nulitatea titlului de credit.

În acest sens, în practică s-a stabilit că „principiul anulării actului subsecvent ca o consecință a anulării actului juridic principal, nu se aplica în cazul biletului la ordin, dat fiind caracterul general și abstract al obligațiilor cambiale, autonome și independente față de raportul juridic fundamental care i-a dat naștere și față de care se comportă ca obligație de sine stătătoare. Astfel spus, posesorul legitim al titlului de valoare își exercită dreptul și emitentul titlului execută obligația în temeiul titlului, și nu în baza raportului juridic care a ocazionat emiterea titlului¹”.

Caracterele biletului la ordin sunt asemănătoare cu cele ale cambiei, în sensul că este un titlu de credit, la ordin, formal și complet, de plată a unei sume de bani de către semnatarii săi ținuți solidar pentru executarea obligației². De asemenea, biletul la ordin constituie titlu executoriu.

§4. Biletul la ordin emis cu titlu de garanție?

Trebuie menționat că biletul la ordin are două funcții principale, de instrument de plată și de titlu de credit. Funcția de instrument de plată îi permite beneficiarului să îl introducă pe circuitul bancar, cu scopul de a evita numerarul. Cu titlu de exemplu, biletul la ordin dar și cecul pot fi lăsate creditorului prețului din raporturile principale, precum vânzătorului, locatorului, furnizorului și, în general, oricărui subiect al unui raport obligațional care presupune prestații bănești. În cadrul unei asemenea

---

¹ I.C.C.J., s. com., dec. nr. 3410 din 14 noiembrie 2008, în V. GRANCEA, *Jurisprudență. Cecul și biletul la ordin*, Ed. Moroșan, 2009, p. 106.

² ST.D. CĂRPENARU, *op. cit.*, 2016, p. 693; a se vedea și *supra*, caracterele cambiei și dezvoltările acolo făcute.

tehnici, debitorul din raporturile principale, în loc să plătească în numerar, remite creditorului un bilet la ordin, în alb sau completat cu suma și termenul de plată (devenind astfel trăgător), care, la scadență, va fi introdus la plată de către posesorul legitim al titlului. În astfel de ipoteze se evită numerarul.

În ceea ce privește funcția de titlu de credit, aceasta se explică prin faptul că:

- are ca obiect exclusiv plata unei sume de bani;
- poate fi transmis printr-un șir neîntrerupt de posesii, până la scadență, pe calea girului;
- ca regulă, este introdus la plată ulterior executării prestațiilor din raporturile primordiale care au generat emiterea biletului la ordin (după trecerea unui termen de la predarea bunului, executarea lucrării, prestarea serviciului etc.);
- conferă încredere posesorului că la scadență va încasa suma consemnată în titlu.

În altă ordine de idei, după cum este deja de notorietate, în relațiile de afaceri, biletele la ordin și filele cec sunt lăsate destul de frecvent cu „titlu de garanție” a plății. De aceea, merită să facem o scurtă referire la specificul derulării anumitor raporturi juridice comerciale, de regulă izvorâte, preponderent, din principalele contracte folosite în activitatea economică. Putem da cu titlu de exemplu contractul de vânzare cu plata la un anumit termen de la livrare (vânzarea pe credit), contractul de leasing, contractul de credit bancar și, în general, contracte în care există un anumit decalaj între prestațiile părților, și în care se datorează și sume de bani. În astfel de situații, creditorul cere debitorului emiterea/lăsarea unor bilete la ordin cu titlu de „garanție” pentru plata prețului ori pentru executarea anumitor prestații specifice. De regulă, pentru astfel de situații sunt lăsate bilete la ordin necompletate (în alb), cel puțin cu privire la scadență, deoarece în momentul emiterii, „lăsării lor în posesia” creditorului, pe de o parte, nu se cunoaște atitudinea debitorului privind executarea obligațiilor „garantate”, iar pe de altă parte, întrebuințarea/introducerea la plată a titlului este condiționată de neplata debitorului, de regulă, a sumelor datorate cu titlu de preț. Astfel că, în aceste circumstanțe, scadența biletului la ordin apare ca fiind incertă sau cel mult determinabilă și sub condiție.

§5. Semnificația noțiunii de „garanție” a biletului la ordin

Întrebarea care se pune însă este aceea dacă titlurile cambiale pot îndeplini funcția de „garanție” în sensul riguros al termenului din dreptul comun al obligațiilor. Răspunsul necesită succinte explicații, prin recurgerea la sediul materiei al garanțiilor.

Astfel, după cum este cunoscut, Codul civil reglementează două mari categorii de garanții, respectiv garanțiile personale și garanțiile reale. În temeiul garanțiilor personale, debitorul garant răspunde cu toate bunurile mobile și imobile, prezente și viitoare, iar în cazul garanțiilor reale, garantul răspunde doar cu bunurile mobile (ipoteka mobilă) sau cu bunurile imobile (ipoteka imobilă) anume specificate în actul de garanție, pentru executarea obligației/obligațiilor de către debitorul din raporturile principale, pentru care se obligă¹.

Dacă încercăm să încadrăm biletul la ordin și cecul în chintesenta normelor relative la garanții, se constată cu ușurință că emiterea acestor titluri nu conferă posesorului niciun fel de surplus față de drepturile pe care le avea împotriva debitorului (emitentului trăgător), anterior emiterii înscrisurilor cambiale. Într-adevăr, prin deținerea unui bilet la ordin sau a unei file cec, posesorul nu dobândește un garant în plus (o altă persoană care să se oblighe față de emitent, e.g. un fidejutor), și nici vreun drept special de urmărire a unor bunuri mobile sau imobile (ipotecă mobilă sau imobilă) asupra patrimoniului emitentului trăgător sau al altei persoane. Cu alte cuvinte, prin simpla deținere a unui titlu de credit, posesorul legitim nu dobândește niciun drept, privilegiu sau preferință față/împotriva de patrimoniul trăgătorului, în afară de garanția comună a creditorilor (art. 2324 C. civ.).

Situația se schimbă însă, în mod fundamental, în cazul avalizării înscrisului cambial. Astfel, potrivit art. 33 din Legea nr. 58/1934 și art. 26 din Legea nr. 59/1934, atât plata unei cambii, cât și plata cecului și biletului la ordin pot fi *garantate* printr-un aval pentru întreaga sumă sau numai pentru o parte din ea. Ca efecte, dispozițiile art. 35 din Legea nr. 58/1934 și art. 28 din Legea nr. 59/1934 dispun că avalistul se obligă în același mod ca cel pentru care a garantat; obligația sa este valabilă

---

¹ A se vedea L. POP, I.-FL. POPA, S.I. VIDU, *Drept civil. Obligațiile*, ed. a-II-a, revizuită și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, 2020, p. 583 și urm.

chiar dacă obligația pe care a garantat-o ar fi nulă pentru orice alt motiv decât un viciu de formă.

În consecință, biletul la ordin și orice alt titlu de credit nu reprezintă o garanție personală sau reală pentru posesor, însă dacă acestea sunt avalizate, astfel cum îl califică însăși normele cu pricina, avalul reprezintă un veritabil instrument de garanție¹. Aceasta, pentru că posesorul, pe lângă emitentul trăgător, mai dobândește un debitor, în persoana avalistului (care răspunde întocmai ca cel pentru care se obligă/pentru care dă avalul). Fără să intrăm în detalii se observă că, întrucât nu aduce un anume bun sau o masă de bunuri cu titlu de garanție, avalistul va răspunde cu întreg patrimoniul, asemănător fidejursorului. Nu se identifică avalistul cu fidejursorul pentru că, spre deosebire de acesta din urmă, avalistul nu are nici beneficiul de diviziune (art. 2298 C. civ.), și nici beneficiul de discuțiune (art. 2294 C. civ.). Se observă, așadar, că poziția avalistului este mult mai gravă și mai oneroasă decât cea a fidejursorului, deoarece conferă posesorului legitim al titlului „garanția” (o certitudine suplimentară) că va încasa creanța consemnată în titlu.

În plus față de cele de mai sus, titlul de credit poate fi transmis prin gir către un șir neîntrerupt de posesii, iar, așa cum s-a văzut și în cadrul analizei cambiei, giranții răspund nelimitat și solidar cu ceilalți obligați cambiali. Drept urmare, beneficiarul unui bilet la ordin dobândit prin gir, în caz de neplată, se poate îndrepta, cu acțiune în regres, împotriva oricărui girant al cărui nume apare pe titlu. Fără îndoială că mecanismul girului conferă și el o certitudine suplimentară în privința încasării creanțelor cambiale de către posesorul legitim al titlului.

În concluzie, biletul la ordin, ca de altfel orice alt titlu de credit, dacă se păstrează în forma lui originală (nu este avalizat) și nu este transmis prin gir, nu aduce nimic în plus creditorului posesor al titlului. Din contră, prin aval și gir, posesorul legitim dobândește dreptul de a se îndrepta împotriva giranților și avaliștilor, fără ca aceștia să poată opune excepția de diviziune și excepția de discuțiune, beneficiind astfel de veritabile garanții patrimoniale împotriva acestora.

---

¹ Pentru susținerea potrivit căreia garanția aferentă acestor titluri este avalul, a se vedea și Trib. Hunedoara, s. I civ., înch. civ. nr. 189 din 10 martie 2022, www.rejust.ro.

Secțiunea a 2-a. Cuprinsul biletului la ordin

§1. Mențiunile obligatorii ale biletului la ordin

Mențiunile pe care trebuie să le cuprindă biletul la ordin sunt enumerate de art. 104 din lege.

1.1. Denumirea de bilet la ordin

Potrivit legii, denumirea de bilet la ordin trebuie trecută în însuși textul titlului și exprimată în limba română. Nu sunt admise niciun fel de alte denumiri asemănătoare. În practică este greu de nesocotit această mențiune datorită faptului că, aproape fără excepție, biletele la ordin sunt tipărite la cererea și cu monitorizarea instituțiilor de credit, și abia apoi ajung în posesia utilizatorilor pentru a fi introduse în circuit.

1.2. Promisiunea necondiționată de a plăti o sumă determinată

La fel ca și cambia, biletul la ordin poate avea ca obiect doar plata unei sume de bani. Plata sumei trebuie făcută de însuși emitentul biletului la ordin, deoarece, spre deosebire de cambie, din raporturile juridice specifice biletului la ordin lipsește trasul, excepție face biletul la ordin în alb care va fi completat de către beneficiar. O problemă care se pune în legătură cu creanța este aceea a monedei de plată a biletului la ordin. Așa cum precizam și mai sus, spre deosebire de cambie care se folosește în raporturile cu element de extraneitate, biletul la ordin este întrebuințat, ca regulă, în raporturile naționale. Cu toate acestea, suntem de părere că, la fel ca în cazul cambiei, biletul la ordin poate avea suma stabilită în monedă națională sau în orice altă monedă străină. Concluzia se fundamentează pe norma de trimitere de la art. 106 din Legea nr. 58/1934, la regulile privind plata din materia cambiei. În consecință, atunci când un bilet la ordin este plătit în într-o monedă care nu are curs la locul plății, suma poate fi plătită în moneda țării, după valoarea ei din ziua scadenței. Se înțelege că, așa cum rezultă și din dispozițiile exprese ale Legii nr. 58/1934 (art. 45¹), plata biletului la ordin emis în alte valute și plătit în lei se va face prin conversia valutară a sumelor la cursul Băncii Naționale a României, valabil în ziua prezentării

la plată a biletului la ordin, pentru cazurile în care locul plății, respectiv acceptantul plătitor este în România. Soluția propusă are în vedere și realitatea practică a relațiilor patrimoniale în care nu doar profesioniștii comercianți folosesc în contracte, chiar în facturi, prețuri în monede valutare, ci și neprofesioniștii recurg la astfel de tehnici. Explicația constă în aceea că, potrivit legislației în vigoare (Regulamentul B.N.R. nr. 4/2005¹), sunt interzise doar plățile în monedă străină, între rezidenți, nu și stabilirea prețului.

1.3. Arătarea scadenței

Modalitățile de determinare a scadenței sunt cele aplicabile cambiei, reglementate de art. 36-40 din lege. În consecință, biletul la ordin poate să aibă scadența la vedere, la un anumit termen de la vedere, la o zi fixă sau la un anumit termen de la emiterea titlului. Biletul la ordin a cărui scadență nu este arătată este socotit plătitibil la vedere [art. 105 alin. (2) din lege]. Așadar, neindicarea scadenței biletului la ordin nu are ca efect nevalabilitatea acestuia. Tot astfel, pe principiile de la cambie, biletul la ordin nu trebuie prezentat spre acceptare mai înainte de scadență afară numai de cazul dacă este plătitibil la un anumit termen de la vedere, sau dacă s-a prevăzut în mod expres acest lucru. Cu privire la completarea datei la rubrica „văzut”, potrivit art. 28 din Legea nr. 58/1934, când biletul la ordin este plătitibil la un anumit timp de la vedere, acceptarea trebuie să poarte data zilei când este făcută, exceptând situația în care posesorul cere ca titlul să poarte data zilei prezentării (data introducerii spre plată – scadenței).

Pe de altă parte, așa cum precizam și mai sus, sunt destul de frecvente situațiile în care, în practică, de regulă, profesioniștii comercianți, creditorii ai unor obligații ce au ca obiect prestații bănești, solicită debitorilor din diferite raporturi obligaționale/contracte lăsarea unor bilete la ordin, în alb, cu titlu de garanție. De exemplu, contractul de vânzare cu plata la un anumit termen de la livrare (vânzarea pe credit), contractul de leasing, contractul de credit bancar și, în general, contracte în care există un anumit decalaj între prestațiile părților. În astfel de situații, creditorul cere debitorului emiterea/lăsarea unor bilete la ordin

---

¹ Republicat în M. Of. nr. 616 din 6 septembrie 2007.

cu titlu de „garanție” pentru plata prețului ori pentru executarea anumitor prestații specifice. De regulă, pentru astfel de situații sunt lăsate bilete la ordin necompletate (în alb), cel puțin cu privire la scadență, deoarece în momentul emiterii, „lăsării lor în posesia” creditorului, pe de o parte, nu se cunoaște atitudinea debitorului privind executarea obligațiilor „garantate”, iar pe de altă parte, întrebuițarea/introducerea la plată a titlului este condiționată de neplata debitorului, de regulă a sumelor datorate cu titlu de preț. Astfel că, în aceste situații, scadența biletului la ordin apare ca fiind determinabilă și sub condiție.

Practica judiciară recunoaște pe deplin valabilitatea biletelor la ordin emise în condițiile de mai sus, statuând că atunci când biletul la ordin a fost emis cu titlu de instrument de plată și garanție a efectuării plății, momentul scadenței (prezentării) se determină raportat la momentul finalizării contractului de leasing și al exigibilității creanței¹.

Pe de altă parte, în temeiul art. 2 coroborat cu art. 26 și art. 37 teza a II-a din Legea nr. 58/1934, beneficiarul biletului la ordin (creditorul) poate prelungi termenul de prezentare spre plată sau spre acceptare, după caz.

În practică s-a hotărât că nerealizarea creanței la scadență, datorită pasivității creditoarei în executarea biletului la ordin pentru suma constituită garanție în acest scop și care reprezintă o garanție preventivă (rațiunea constituirii fiind chiar executarea la termen a obligației garantate – plata prețului –, această posibilitate nefiind valorificată de creditoare), îi este imputabilă pentru plata cu întârziere a prețului, neputând astfel să ceară penalități de întârziere².

¹ Trib. Mehedinți, s. a II-a civ., de cont. adm. și fisc., dec. nr. 37 din 7 martie 2023, www.rejust.ro.

² C.S.J., s. com., dec. nr. 847 din 11 februarie 2002, în G. VALERIU, *Jurisprudență, Cecul și biletul la ordin*, Ed. Moroșan, 2009, p. 108.

1.4. Arătarea locului unde trebuie făcută plata

Biletul la ordin care nu cuprinde mențiunea locului unde trebuie făcută plata se consideră plătitibil la sediul social al instituției emitentului [art. 105 alin. (3) din lege]. În condițiile actuale privind procesarea instrumentelor de plată bancare (cum este și cazul biletului la ordin), locul plății îl constituie, ca regulă, sediul instituției de credit la care este tras la plată. În contextul regulilor actuale privind efectuarea plăților și transferul sumelor de bani (cu mici excepții, exclusiv pe canal bancar), locul plății nu prezintă importanță, deoarece posesorul legitim al titlului îl va introduce la plată la propria bancă și aceasta se ocupă de întreg mecanismul privind transferul sumelor/imposibilitatea de plată a sumelor între băncile corespondente (banca beneficiarului și banca emitentului biletului la ordin).

1.5. Numele/denumirea aceluia căruia sau la ordinul căruia plata trebuie făcută

La fel ca și cambia, biletul la ordin trebuie să cuprindă elementele de identificare ale beneficiarului sumei de bani înscrisă în titlu.

Practica judiciară a adus unele lămuriri în legătură cu elementele de identificare ale beneficiarului. Astfel, într-o speță s-a stabilit că „nulitatea absolută a biletului la ordin intervine când acesta nu cuprinde numele aceluia căruia sau la ordinul căruia plata trebuie făcută, respectiv a beneficiarului arătat de către emitent care va avea dreptul să pretindă suma de bani înscrisă în biletul la ordin, nu și în situația în care denumirea emitentului nu ar fi fost corectă sau completă”¹.

Pe de altă parte, în lipsa altor precizări din normele legale, beneficiarul poate fi o persoană fizică sau o persoană juridică, profesionist sau simplu particular.

¹ C.A. București, s. a VI-a com., dec. nr. 212R din 13 februarie 2007, în V. GRANCEA, *op. cit.*, p. 125 și urm.

1.6. Data și locul emiterii biletului la ordin

În lipsa mențiunii locului emiterii biletului la ordin, se poate prezuma că acesta a fost emis la domiciliul/sediul emitentului.

1.7. Semnătura emitentului

Legea prevede că biletul la ordin trebuie să cuprindă semnătura emitentului, respectiv semnătura olografă a persoanei fizice având calitatea de emitent sau, după caz, a reprezentantului legal ori a împuternicitului emitentului, persoană fizică, persoană juridică sau entitate care utilizează astfel de instrumente.

În privința semnăturii, practica judiciară a statuat că semnătura în materie cambială are un dublu rol: formează fundamentul obligației asumate și, în același timp, constituie condiție formală impusă pentru validitatea titlului. Când titlul este semnat de mandatar, legea nu cere ca mandatul să fie special, mandatul fiind valabil și dacă este conceput în termeni generali, cu condiția ca semnătura să fie precedată de mențiunea „în calitate de mandatar” sau „prin procură”. Simpla ștampilă a persoanei juridice, neînsoțită de semnătura explicită a reprezentantului autorizat al acesteia, anulează titlul cambial (biletul la ordin)¹.

1.8. Elementele de identificare ale emitentului

Elementele de identificare ale emitentului sunt numele/denumirea emitentului, codul emitentului, respectiv un număr unic de identificare preluat din documentele de identificare sau de înregistrare ale emitentului. În cazul în care numele emitentului depășește spațiul alocat pe titlu, se vor înscrie pe biletul la ordin primele caractere din numele și prenumele, respectiv din denumirea emitentului, în limita spațiului special alocat, fără ca prin aceasta să se atragă nulitatea biletului la ordin în cauză. Pe lângă numele/denumirea emitentului, biletul la ordin mai trebuie să cuprindă și codul emitentului, respectiv un număr unic de

¹ C.A. București, s. a VI-a com., dec. nr. 1749 din 1 noiembrie 2007, în V. GRANCEA, *op. cit.*, p. 120-121.

identificare preluat din documentele de identificare sau de înregistrare ale emitentului.

§2. Consecințele nerespectării mențiunilor obligatorii ale biletului la ordin

Regimul juridic al nerespectării condițiilor privind mențiunile obligatorii ale biletului la ordin este identic cu cel al cambiei și este reglementat de art. 105 din lege. Potrivit textului citat, titlul căruia îi lipsește vreuna din mențiunile prevăzute de lege nu va fi socotit bilet la ordin, afară de cazurile arătate în cele de mai jos:

- a) biletul la ordin a cărui scadență nu este arătate este socotit plătitibil la vedere;
- b) în lipsa unei mențiuni privind locul plății, se consideră plătitibil la sediul social al instituției emitentului.

În ceea ce privește nulitatea biletului la ordin pentru lipsa vreunui element dintre cele expres prevăzute de lege, în jurisprudență s-a conchis că invocarea unei asemenea sancțiuni nu reprezintă o excepție personală de nulitate a titlului în sensul art. 19 din Legea nr. 58/1934, ci este o excepție reală de nulitate a titlului din moment ce criticile privesc mențiunile biletului la ordin¹.

§3. Biletul la ordin în alb

3.1. Noțiune și condiții

La fel ca și cambia, potrivit dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 58/1934, biletul la ordin poate fi emis fără să cuprindă mențiunile obligatorii prevăzute de lege, cu excepția semnăturii trăgătorului emitent. Un astfel de bilet la ordin va fi considerat „bilet la ordin în alb” și va fi completat de către posesorul legitim în baza unei înțelegeri în acest sens.

¹ Jud. Iași, s. civ., sent. civ. nr. 987 din 7 februarie 2022, www.rejust.ro.